

Pan-Europees bosbeleid

Sinds het Brundtland-rapport 'Our common future' staan bossen weer stevig op de internationale politieke agenda. De discussies over duurzaamheid beperkten zich niet tot de tropische bossen maar werden onder druk van zuidelijke landen al snel uitgebreid met bos in de gematigde en boreale streken. Dat leidde ook tot actie bij de regeringen van Europese landen in de vorm van een drietal conferenties op ministersniveau over de bescherming van bossen.

Dit hele proces staat bekend onder de naam Pan-European Forest Process en wordt ondersteund door de Liaison Unit in Wenen. Een kijkje op hun website geeft een goed beeld van de vrij indringende manier waarop onze regeringen zich nu met bos bezighouden.

De Ministersconferenties

Het politieke proces bestaat uit de voorbereiding en uitwerking van de opeenvolgende ministersconferenties over de bescherming van bossen in Europa (MCPFE). Daarnaast zijn er verschillende tussentijdse overlegvormen om het proces te voeden en bij te sturen.

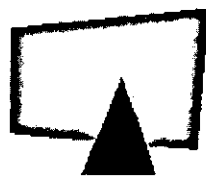
Dit proces loopt nu tien jaar en wordt op de website samengevat onder het kopje Introduction. Het proces begon met de ministersconferentie

in Straatsburg (1990), waarbij vooral de ecologische aspecten van duurzaam bosbeheer aan de orde waren. Dit resulteerde onder meer in een Europees monitoring netwerk, in een actie tot behoud van genenbronnen en in een netwerk voor onderzoek naar boscossystemen. De volgende conferentie was in Helsinki (1993) en kwam voort uit de wens om de uitkomsten van de UNCED conferentie (Rio de Janeiro) te vertalen naar regionaal en nationaal niveau. Dit resulteerde in richtlijnen voor duurzaam bosbeheer en voor behoud van biodiversiteit in de Europese bossen. Daarnaast was er aandacht voor samenwerking met de landen in Midden- en Oost-Europa en voor de lange termijn gevolgen van klimaatverandering. De laatste conferentie tot nu toe vond plaats in Lissabon (1998) en stond in het teken van mensen, bossen en bosbouw (de sociaal-economische aspecten). Daarnaast werkt men aan een Pan-Europees stelsel van criteria en indicatoren voor duurzaam bosbeheer. Meer informatie (en complete documenten) over de opeenvolgende ministersconferenties vindt u op de website.

Het ondersteunende werk

Uit de conferenties komen vele acties voort die worden uitgewerkt door de mensen van de Liaison Unit in Wenen. Hierbij gaat het niet alleen om ecologische maar ook om economische en sociaal-culturele onderwerpen, zoals public relations, participatie en onderwijs. Ook zijn er aparte acties op het gebied van National Forest Programmes en de al genoemde criteria en indicatoren. Aangezien de begrip-

pen dialoog en samenwerking centraal staan worden er regelmatig bijeenkomsten georganiseerd waar beleidsmakers, onderzoekers en andere betrokkenen elkaar treffen en afspraken maken over gezamenlijke activiteiten. De rapporten en verslagen hiervan zijn toegankelijk via de website; zie bijvoorbeeld het verslag van het recente seminar over de rol van bos en bosbouw in plattelandontwikkeling (juli 2000). Verder vindt u aankondigingen van bijeenkomsten en overzichten van publicaties en van deelnemende landen (41) en betrokken organisaties, zoveel mogelijk met links naar hun eigen websites. Deze vindt u ook terug onder het kopje Links, aangevuld met belangrijke koppelingen naar diverse organisaties en instanties die actief zijn in het internationale bosbeleid.

Kortom, een must voor alle internationaal georiënteerde bosbouwers en zeker ook voor studenten en andere onderzoekers. Vroeger was het altijd een tijdrovende bezigheid om aan recente informatie over internationale beleidsprocessen te komen. Door doelgericht gebruik te maken van internet kunnen de overheden het beleidsproces transparanter maken en zo de betrokkenheid van burgers vergroten. Zie ook de andere voorbeelden op onze KNBV website (www.knbv.nl), zoals de nieuwe natuurnota NBL21, de centrale website Overheid.nl en de besprekingen over bos op de recente wereldtop van de G8 in Japan.

Kees van Vliet